

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou v právní věci žalobce **Ing. V. D.**, nar. , bytem , zastoupeného Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským, advokátem se sídlem Na Hutích 661/9, 160 00 Praha 6, proti žalované **E.C.I. spol. s r.o.**, IČ 45355444, se sídlem Na Výhledě 324/1, 360 17 Karlovy Vary, zastoupené JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem se sídlem Polská 61/4, 360 01 Karlovy Vary – Drahovice, **o poskytnutí informací společníkovi**

t a k t o:

I. Řízení na stanovení povinnosti žalované společnosti předložit žalobci informace v rozsahu:

- a) faktur, vydaných a přijatých za rok 2016, včetně knihy vydaných a došlých faktur v tomto období;
- b) výpisů plateb, které společnost uskutečnila v roce 2016; pokladních knih s příjmovými a výdajovými pokladními doklady za rok 2016;
- c) výpisů ze všech bankovních účtů společnosti za rok 2016;
- d) inventur účtů za rok 2016;
- e) inventur zásob, pohledávek a zboží za rok 2016;
- f) účetního deníku společnosti za jednotlivé kvartály roku 2016;
- g) hlavní knihy společnosti za každý kvartál roku 2016 a
- h) pojistných smluv na majetek společnosti platných v roce 2016,

eventuálně předat žalobci uvedené dokumenty zkopírované v digitální podobě s tím, že bude přiloženo prohlášení jednatelů společnosti, že se jedná o kompletní účetnictví společnosti E.C.I. spol. s r.o. za rok 2016, se zastavuje.

II. Žalovaná společnost je povinna splnit svoji informační povinnost vůči žalobci a předložit mu k nahlédnutí a pořízení si kopií vlastní technikou v rozsahu 20 hodin dokumentů za roky 2007, 2008, 2009 a 2010, a to:

- a) veškeré faktury, které společnost E.C.I. spol. s r.o. vydala a přijala ode dne 01.01.2007 do dne 31.12.2010, včetně knih vydaných a došlých faktur v tomto období;
- b) výpis veškerých plateb, které společnost E.C.I. spol. s r.o. uskutečnila ode dne 01.01.2007 do dne 31.12.2010;
- c) pokladní knihu s příjmovými a výdajovými pokladními doklady ode dne 01.01.2007 do dne 31.12.2010;
- d) veškeré výpisy ze všech bankovních účtů společnosti E.C.I. spol. s r.o. ode dne 01.01.2007 do dne 31.12.2010;
- e) inventuru účtů ode dne 01.01.2007 do dne 31.12.2010;
- f) inventuru zásob, pohledávek a zboží ode dne 01.01.2007 do dne 31.12.2010;
- g) účetní deník společnosti E.C.I. spol. s r.o. za každý kvartál od roku 2007 do roku 2010;
- h) hlavní knihu společnosti E.C.I. spol. s r.o. za každý kvartál od roku 2007 do roku 2010;
- i) pracovní smlouvy, dohody o provedení práce a dohody o pracovní činnosti, uzavřené společností E.C.I. spol. s r.o. a platné v období od 01.01.2007 do dne 31.12.2010, dále ode dne 01.01.2016 do dne 31.12.2016, včetně souvisejících dokladů o mzdě a povinných odvodech na sociální a zdravotní pojištění;
- j) nájemní smlouvy včetně seznamu nájemníků, uzavřené společností E.C.I. spol. s r.o. a platné v období od 01.01.2007 do dne 31.12.2010 a dále ode dne 01.01.2016 do dne 31.12.2016;
- k) pojistné smlouvy na majetek společnosti E.C.I. spol. s r.o., platné v období od 01.01.2007 do dne 31.12.2010, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku,

III. Ve zbývajícím rozsahu, co do požadavku žalobce, aby žalovaná společnost splnila svoji informační povinnost vůči žalobci a předložila mu k nahlédnutí a pořízení si kopií vlastní technikou v rozsahu nejméně 30 hodin dokumentů uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku, eventuálně předala žalobci uvedené dokumenty zkopírované v digitální podobě s tím, že bude přiloženo prohlášení jednatele společnosti, že se jedná o kompletní účetnictví společnosti E.C.I. spol. s r.o. za roky 2007-2010, se žalobní návrh zamítá.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 3.3.2017 domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud stanovil žalované společnosti splnit svoji informační povinnost vůči žalobci a předložit mu k nahlédnutí a pořízení si kopií vlastní technikou nejméně v rozsahu 50 hodin, anebo

předat mu uvedené dokumenty zkopírované v digitální podobě s tím, že bude předloženo prohlášení jednatelů společnosti, že se jedná o kompletní účetnictví společnosti žalované společnosti za roky 2007, 2008, 2009, 2010 a 2016, a to v rozsahu tak, jak je uvedeno ve výroku I. a II. tohoto rozsudku. Svůj návrh odůvodnil žalobce tím, že je jedním ze čtyř [REDAKCE] žalované společnosti, do roku 2007 měl jako [REDAKCE] přístup ke všem dokumentům týkajících se společnosti. Po ukončení funkce [REDAKCE] společnosti mu nebyly ze strany společnosti předkládány účetní dokumenty o činnosti společnosti, přestože o to společnost prostřednictvím jednatelů opakovaně žádal. V období od 27.9.2016 každých 14 dnů, vždy ve středu a čtvrtek od 12.30 do 15.30 hodin nahlédl žalobce v sídle společnosti do účetních dokumentů za rok 2011 až 2015, které mu byly předloženy. Ve chvíli, kdy požadoval od společnosti předložení zbývajících účetních dokumentů za roky 2007 až 2010 a za celý rok 2016, se setkal s odporem jednatelů. Dopisem ze dne 14.2.2017 jednatelé společnosti jednoznačně odmítli poskytnout žalobci požadované informace, přestože zde nebyl ani jeden ze zákonných důvodů stanovených v ustanovení § 156 zákona o obchodních korporacích (dále jen ZOK) pro možnost odmítnutí. Skutečnost, že byl žalobci poskytnut dostatečný čas ke kontrole dokumentů pouze za roky 2011-2015, nikterak nevylučuje povinnost společnosti předat mu i dosud nepředložené dokumenty za roky 2007-2010. Jednatelé společnosti jsou totiž povinni poskytnout mu veškerou součinnost a veškeré podmínky pro výkon jeho práva.

Žalovaná společnost ve svém písemném podání doručeném soudu dne 15.5.2017 se žalobním návrhem nesouhlasila, mj. uvedla, že lze mít pochybnosti o pasivní legitimaci žalované společnosti, když posouzení dané otázky je závislé na právním posouzení a určení právní normy rozhodné, z níž právo na informace je žalobcem uplatňováno. Lze mít důvodné pochybnosti za předpokladu, že právo na informace uplatňované žalobcem v tomto řízení, bude-li posuzováno ve smyslu ustanovení § 155 a § 156 ZOK, bylo uplatněno u soudu v prekluzivní lhůtě stanovené dle ustanovení § 156 odst. 2 ZOK. Lze mít za zcela zřejmé, že žalobce se v řízení domáhá toho, aby žalované společnosti byla uložena povinnost předat žalobci doklady týkající se žalované společnosti za vymezené období zkopírované v elektronické podobě na nosiči dat, a to ještě navíc i doplněné o čestné prohlášení jednatelů žalované společnosti, avšak z ustanovení § 122 obchodního zákoníku, ani z ustanovení § 155 ZOK a ani ze společenské smlouvy nevyplyvá takto uplatněnému právu žalobce korespondující povinnost žalované společnosti. Žalobcem v řízení uplatňované právo na informace není právem neomezeným, ale má být uplatňováno pouze v takovém rozsahu a k takovým dokladům týkajícím se žalované společnosti, které umožní žalobci získat rozumný přehled o záležitostech žalované společnosti, a proto žalobcem uplatňované právo na informace ve vztahu ke „všem“ dokladům týkajícím se žalované společnosti za relevantní období nemůže být v souladu s právními předpisy a v daném rozsahu tak nemůže být ani žalobci rozhodnutím soudu přiznáno. Žalobcem uplatněný nárok týkající se práva na informace k dokladům žalované společnosti za období let 2007 až 2010 nemůže být žalobci rozhodnutím nadepsaného soudu přiznán též proto, že žalobce prokazatelně mohl takové právo na informace uplatnit bezprostředně v relevantním období, ale v dané době (kdy by výkon takového práva měl opodstatnění) neprojevil žádný zájem o informace, a v některých případech, kdy pristoupil k uplatnění takového práva a kdy žalovaná společnost mu k danému výkonu práva poskytla součinnost, však žalobce bez objektivních důvodů o svém vlastním rozhodnutí se umožněného výkonu práva na informace nezúčastnil a ani se nevážil dostavit se do sídla žalované společnosti k výkonu tohoto práva (ať již v letech předchozích, tak rovněž v období druhého pololetí roku 2016). Žalobcem uplatněný nárok týkající se práva na informace k dokladům žalované společnosti za období let 2007 až 2010 se jeví ve všech

vzájemných souvislostech za výkon práva v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a v rozporu s dobrými mravy (tedy žalovaná společnost je považuje za projev šikanujícího jednání), když ani ze žádosti žalobce a ani ze žaloby není zřejmé a obhajitelné, jak právo na informace týkající se dokladů z let 2007 až 2010 má být prostředkem k tomu, aby žalobce získal rozumný přehled o záležitostech žalované společnosti. Žalované společnosti nemůže být v žádném ohledu přičítáno k tíži, že žalobce v poměrně velmi širokém časovém prostoru, který mu byl žalovanou společností (resp. jejími jednatelem) v druhé polovině roku 2016 poskytnut, účelně nevyužil a dokonce řadu termínů, kdy byly připraveny ke zpřístupnění doklady žalované společnosti, ignoroval. Žalobcem uplatněný nárok týkající se práva na informace k dokladům žalované společnosti za rok 2016 nemůže být též shledán důvodný, a to minimálně ve vztahu k období prvního pololetí roku 2016, a dále z důvodu, že žalobce takové právo na informace týkající se dokumentů za celý rok 2016 uplatňuje v měsíci leden a na počátku měsíce února 2017, tedy v době, kdy žalovaná společnost (resp. její jednatele) ze zcela prokazatelných a objektivních důvodů nemohou zpřístupnit „veškeré“ doklady týkající se roku 2016, když z nich je sestavována řádná účetní závěrka a související dokumentace a kdy probíhá ze strany třetích osob (daňových poradců a dalších zaměstnanců auditorské společnosti) kontrola dokladů a sestavovaných účetních výkazů, jakož i přiznání k dani z příjmů právnických osob.

V replice k vyjádření žalované společnosti žalobce ve svém písemné podání doručeném soudu dne 10.7.2017 mj. uvedl, že pasivní legitimace společnosti vyplývá z právní úpravy a je rovněž podpořena judikaturou. Právo společníka na informace se posuzuje již podle nového kogentního ustanovení § 155 ZOK, nikoli podle předchozí právní úpravy § 122 obch. zák. Žalobce řádně uplatnil své právo na informace v zákonem stanovené prekluzivní lhůtě, jelikož dne 14.2.2017 obdržel sdělení žalované, že odmítá dokumenty vydat a žaloba byla k soudu podána dne 3.3.2017. Žalobcem požadované dokumenty jsou jen nejnutnějším minimem pro možnost společníka získat alespoň základní přehled o hospodaření společnosti a ověřit závěry uvedené v účetních závěrkách. Žalobce nepopírá, že mu byl poskytnut čas na seznámení se s dokumenty za rok 2011 až 2015, nicméně mu nebyly předloženy, natož poskytnut čas na to, aby se seznámil s účetními listinami za rok 2007 až 2010, v tomto shledává bránění v právu společníka na informace ze strany žalované. Žalobci i přes opakované urgencye v průběhu jednotlivých let nebyly účetní dokumenty ze strany žalované předloženy a na valných hromadách byly k dispozici pouze účetní závěrky bez souvisejících účetních dokladů.

V návaznosti na poučení soudu, které se žalované společnosti dostalo při prvním ústním jednání ve věci, které se konalo dne 17.7.2017, ve vztahu k doplnění skutkových tvrzení a zejména k unesení důkazního břemene k prokázání tvrzení žalované společnosti o šikanózní povaze nároku žalobce, pro kterou by bylo na místě žalobu zamítnout, žalovaná společnost ve svém písemném podání doručeném soudu dne 10.8.2017 mj. uvedla, že žalobce výkonem tohoto práva nesleduje zájem na získání přehledu o záležitostech žalované společnosti ani zájem na získání informací pro výkon svých práv v žalované společnosti, nýbrž výkonem práva na informace vytváří tlak na žalovanou společnost, resp. její jednatele a ostatní společníky směřující k poskytnutí finančních plnění ve prospěch žalobce, a to mimo plnění, na které mu vyplývá nárok z majetkové účasti. Z podrobného vyličení prezentace skutečností v období let 2006 až 2017 je dle názoru žalované společnosti nepochybné, že situaci, kdy se ona podrobí a nerozporuje žalobcovy finanční požadavky, které však nemají svůj původ v právu vyplývajícím z majetkové účasti na žalované společnosti a ani nejsou odůvodněny plněním poskytnutým žalobcem žalované společnosti, pak žalobce se bez konfrontace a hrozby „výkonu práva“ účastní valných hromad a vyjadřuje souhlas s účetními závěrkami (za

rok 2012-2014), stejně jako s návrhy na rozdělení hospodářského výsledku vykázaného v tomto účetním období, tedy žalobce při tomto rozhodování beze sporu disponuje všemi informacemi potřebnými pro výkon jeho práva a k plnění jeho povinností, které mu jako [REDAKCE] žalované společnosti přísluší. Avšak v situaci, kdy žalovaná společnost v únoru 2016 odmítla uhradit jím vyúčtovanou částku a dále odmítla vznášené požadavky na další finanční vypořádání, tak žalobce zjevně zneužívá práva na informace a práva nahlížet do dokladů žalované společnosti k tomu, aby vytvořil tlak na jednatele žalované společnosti v očekávání, že tito budou akceptovat a podrobit se požadavkům žalobce, tedy, že mu bude dále vyplácena jím požadovaná částka k tíži žalované společnosti.

Žalobce v návaznosti na vývoj důkazního řízení ve svém podání doručeném soudu dne 18.10.2017 mj. uvedl, že v rámci soudní praxe bylo jednoznačně stanoveno najisto, že právo společníka na informace, resp. povinnost společnosti informace poskytnout, nelze omezit jen pro dobu konání valné hromady. Čas, který byl žalobci poskytnut, byl zcela jednostranně a svévolně určen ze strany jednatelů žalované, žalobce nebyl ani předem upozorněn na to, že by mělo dojít k ukončení nahlížení. Nikoliv výkon práva žalobce na informace, ale naopak přístup žalované společnosti ke [REDAKCE] byl šikanózním. Na jedné straně zástupci žalované společnosti uvádí, že nebyl jakýkoliv problém dokumenty žalobci poskytnout, na druhé straně fakticky odmítli dokumenty s výjimkou roku 2016 do dnešního dne zpřístupnit, přestože uváděným důvodem pro neposkytnutí součinnosti měla být žádost žalobce v tzv. „nevhodnou dobu“. Jednatelé žalované společnosti argumentovali tím, že účetní uzávěrky byly žalobci vždy předloženy, tímto měli informační povinnosti vůči němu za splněnou. Žalobce ale nepožadoval předložení účetních závěrek, ale konkrétních účetních dokumentů sloužících pro jejich zpracování, tedy žádosti žalobce o předložení dokumentů nebylo vyhověno. Žalobce není povinen sdělovat, k jakým závěrům na základě prověřených dokumentů za účetní období roku 2011 až 2015 a následně 2016 došel, tato činnost žalovanou nikterak nepoškodila, nezpůsobila jí žádné větší náklady. Žalobce postupoval s největším možným urychlením, tedy lze konstatovat, že by za běžných okolností při uvedeném tempu prohlídka zbývajících dokumentů za roky 2007 až 2010 mohla trvat pouze další čtyři dny (když v rámci jednoho dne došlo k tříhodinovému nahlížení), což by jistě žalovanou společnost nijak nadměrně nezatížilo v provozní činnosti. Žalobce jako účastník s majetkovou účastí na společnosti má z titulu jeho vlastnického práva mít přehled o činnosti společnosti, jelikož tato je určující pro stanovení hodnoty podílu. Je v zájmu žalobce, aby společnost řádně plnila veškeré své závazky. Žalobce je oprávněn tuto povinnost v rámci možnosti mu příslušejících kontrolovat, kdy i k tomuto je mu zákonem garantováno právo na informace. Právo společníka na informace se nepromlčuje, nespadá do kategorie majetkových práv, rovněž není v zákoně stanoveno, že by se právo společníka na informace mělo promlčovat.

Podáním doručeném soudu dne 13.11.2017 vzal žalobce svůj žalobní návrh částečně zpět, neboť ze strany žalované společnosti po podání žaloby mu byly zpřístupněny některé v žalobě původně uvedené dokumenty za rok 2016, tak jak jsou vymezeny ve výroku I. tohoto rozsudku. Tyto uvedené dokumenty byly žalobci žalovanou společností poskytnuty před konáním valné hromady dne 30.6.2017, žalovaná nadále však odmítá umožnit žalobci nahlédnout do pracovních smluv, dohod o provedení práce a dohod o pracovní činnosti uzavřených žalovanou a platných v období od 1.1.2016 do 31.12.2016 včetně souvisejících dokladů o mzdě a povinných odvodech na sociální a zdravotní pojištění. Rovněž žalovaná společnost odmítá předložit nájemní smlouvy včetně seznamu nájemníků uzavřených společností ode dne 1.1.2016 do 31.12.2016.

V podání doručeném soudu dne 15.12.2016 žalovaná společnost vyjádřila svůj nesouhlas s částečným zpětvzetím žalobního návrhu s odůvodněním, že odmítá udělit souhlas v procesní situaci, kdy věc je před rozhodnutím soudu a žalobce i přes zpětvzetí argumentuje tím, že žalovaná společnost uspokojila právo žalobce až poté, kdy byla podána žaloba, tedy z důvodů a pro chování na straně žalované společnosti, aniž by bylo možné v řízení najisto postavit, zda žalovaná společnost v rozporu s právními předpisy porušila řádně a souladně s právním řádem žalobcem uplatňované právo na nahlížení do dokladů z roku 2016. Pokud by soud rozhodl o částečném zpětvzetí s tím, že se tak stalo pro chování žalované společnosti, pak tato situace zavdává příčinu pro vznik dalších v úvahu přicházejících soudních sporů či pro to, aby žalobce vznášel, ať již vůči žalované společnosti, tak případně i vůči jednatelům žalované společnosti další nároky odvozované od takového procesního rozhodnutí soudu, v němž by byl ve shodě s tím, co přednáší žalobce, deklarován zásah do jeho práva. Částečné zpětvzetí se v dané procesní fázi řízení jeví jako ryze účelové, když nic nebrání tomu, aby soud při jednání ve věci samé rozhodl. Na straně žalované společnosti je vážný důvod pro odepření souhlasu s částečným zpětvzetím dán tím, že tato má právní zájem na vydání meritorního rozhodnutí o celém žalobním nároku, jak byl vymezen žalobou, kterou žalovaná společnost považuje za zcela nedůvodnou a za zneužití práva žalobcem, které nepožívá právní ochrany. Na straně žalované společnosti stojí právní, morální a procesně ekonomický zájem na tom, aby bylo ve věci meritorně rozhodnuto.

Soud má v dané věci za zjištěný a prokázaný následující skutkový stav:

Žalobce je jedním ze čtyř ██████████ žalované společnosti, je vlastníkem 20% obchodního podílu, od 20.6.1995 do 12.5.2007 vykonával funkci jednoho z ██████████ společnosti. Společnost byla založena na základě společenské smlouvy ze dne 10.2.1992, zapsána do obchodního rejstříku byla dne 3.3.1992 (viz úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni oddíl C, vložka 1743, nesporná skutečnost mezi účastníky). Žalobce písemně vyzval žalovanou společnost k předložení kompletního účetnictví společnosti od roku 2007 do roku 2015 a dále účetních dokladů za období od 1.1.2016 do 31.8.2016 v navrhovaném termínu od 15.8.2016 do 19.8.2016, případně k zaslání zkopírovaného účetnictví v digitální podobě v termínu nejpozději do 31.8.2016. Po písemné komunikaci ohledně termínu pro nahlížení žalobce do účetních dokumentů žalovaná společnost umožnila žalobci nahlížet do dokladů počínaje dnem 27.9.2016, když navrhovaný termín nahlížení 30.8., 31.8., 6.9., 7.9.2016 nebyl žalobcem využit z důvodu čerpání dovolené. Žalovaná společnost tak vytvořila časový prostor v období od 27.9.2016 do 14.12.2016 k nahlížení do dokladů žalobci v souhrnu v trvání 54 hodiny, z čehož žalobce využil k nahlížení čas 20,5 hodiny (viz. korespondence mezi účastníky ze dne 2.8.2016, 11.8.2016, 16.8.2016, 24.8.2016, 25.8.2016, 8.9.2016, 15.9.2016, listina označená jako přehled o nahlížení). Žalobce tak vždy v sídle společnosti ve středu a čtvrtky od 12.30 do 15.30 hodin nahlédl do účetních dokumentů, a to za roky 2011 až 2015, aby mohl získat rychlý přehled o aktuálním stavu společnosti, v jaké je společnost finanční kondici, když dle názoru žalobce začala jít společnost ekonomicky do úpadku, žalobce chce zjistit, v čem ztráta spočívá, zajímá jej, proč není hospodářský výsledek firmy příznivější, potřebuje znát skutečné detailní informace o této společnosti i vzhledem k tomu, že chce koupit obchodní podíly ostatních společníků. Kontrola probíhala v pracovní době za přítomnosti ██████████ společnosti p. H. ██████████ P. ██████████, která si při nahlížení žalobce dělala svoji práci (viz účastnická výpověď žalobce). Doklady, do kterých žalobce žádal nahlédnout, neobsahují utajované informace, nejedná se ani o informace veřejně dostupné (viz účastnické výpovědi Ing. J. ██████████ R. ██████████, J. ██████████ P. ██████████). Pokud žalobce dále vyzýval k předložení zbývajících dokumentů ke kontrole,

a to dokladů za roky 2007 až 2010, jejichž kontrola doposud provedena nebyla, a dále dokumentů za rok 2016, nebylo jeho žádosti vyhověno. Dopisem ze dne 14.2.2017 bylo žalobci sděleno, že společnost setrvává na svém stanovisku a účetnictví za období let 2007 až 2010 a dokumenty za rok 2016 odmítá žalobci předložit (viz korespondence ze dne 19.1.2017, 24.1.2017, 1.2.2017, 7.2.2017 a 14.2.2017). Jestliže byly v dostatečně vyčleněném časovém prostoru žalobci zpřístupněny doklady a on prověřil účetnictví roku 2015 až 2010, byl mu tak poskytnut poměrně dostatečný úsek na to, aby vyhodnotil, jak žalovaná společnost funguje, jak se změnily poměry v této společnosti po jeho odchodu. Žalobce žádným relevantním způsobem nevyhodnotil svá zjištění z předložených dokladů, proto žalovaná společnost odmítla mu další informace zpřístupnit. Nadto žalobce požadoval účetní doklady týkající se roku 2016 v době zpracování účetní závěrky. Požadavek na nahlížení ze strany žalobce přišel v době, kdy jím vystavená faktura za zprostředkovatelskou činnost mu nebyla proplacena (viz účastnické výpovědi Ing. J. [REDACTED] R. [REDACTED] a J. [REDACTED] P. [REDACTED]).

Žalovaná ke svému tvrzení, že žalobce prokazatelně mohl právo na informace k dokladům žalované společnosti za období let 2007 až 2010 uplatnit bezprostředně v relevantním období, ale v daném období neprojevil žádný zájem o informace, a v některých případech, kdy přistoupil k uplatnění takového práva a kdy žalovaná společnost mu k danému výkonu práva poskytla součinnost, však žalobce bez objektivních důvodů o svém vlastním rozhodnutí se umožněného výkonu práva na informace nezúčastnil a ani nevážil dostavit se do sídla této společnosti k výkonu tohoto práva, a že žalobcem uplatněný nárok týkající se práva na informace k dokladům žalované společnosti za období let 2007 až 2010 se jeví ve všech vzájemných souvislostech za výkon práva v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a v rozporu s dobrými mravy, doplnila následující skutková tvrzení: E-mailem ze dne 15.7.2008 jednatel žalované společnosti vyrozuměl žalobce o tom, že má v sídle žalované společnosti připraveny k vyzvednutí účetní závěrky pro žalovanou společnost a její dceřinou společnost včetně souvisejících dokumentů. Dne 26.6.2008 byla žalobci odeslána pozvánka na valnou hromadu žalované společnosti, která byla svolána a konala se dne 18.7.2008, a to k projednání a schválení řádné účetní závěrky roku 2007. Žalobce se jednání této svolané valné hromady žalované společnosti nezúčastnil. E-mailem ze dne 21.7.2008 žádal žalobce, aby mu ke kontrole hospodaření byly předloženy všechny účetní podklady a dokumenty týkající se roku 2007, načež bylo jednatelem žalované společnosti reagováno dopisem ze dne 21.8.2008, v rámci něhož navrhli žalobci několik termínů k realizaci výkonu práva na informace spolu s vymezením struktury dokladů, které považují za adekvátní v daném případě zpřístupnit při výkonu práva na informace. Žalobce se v navržených termínech (3.9.2008 a 10.9.2008) do sídla žalované společnosti nedostavil a neprojevil v té době zájem o další informace (viz pozvánka na valnou hromadu ze dne 26.6.2008, e-mail ze dne 15.7.2008 včetně přílohy, zápis ze zasedání řádné valné hromady konané dne 17.7.2008 včetně usnesení a včetně prezenční listiny, e-mail žalobce ze dne 21.7.2008, dopis žalované společnosti ze dne 21.8.2008 včetně přílohy, přehled informací požadavků Ing. V. [REDACTED] D. [REDACTED], ze dne 21.7.2008). Pozvánkou ze dne 3.6.2009 byla na den 29.6.2009 svolána valná hromada žalované společnosti, a to za účelem projednání a schválení řádné účetní závěrky za rok 2008 včetně projednání zprávy o vztazích mezi propojenými osobami. Na valné hromadě konané dne 29.6.2009 byl projednána řádná účetní závěrka žalované společnosti sestavená za rok 2008 včetně předloženého daňového přiznání za rok 2008 a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami za rok 2008 (viz pozvánka na valnou hromadu ze dne 3.6.2009 včetně dokladu o odeslání žalobci, zápis ze zasedání řádné valné hromady žalované společnosti konané dne 29.6.2009 včetně usnesení a prezenční listiny). Pozvánkou ze dne 3.6.2010 byla na den 28.6.2010 svolána valná hromada žalované společnosti, a to za účelem projednání a

schválení řádné účetní závěrky za rok 2009 včetně projednání zprávy o vztazích mezi propojenými osobami. Žalobce se této valné hromady účastnil, na valné hromadě byla řádná účetní závěrka žalované společnosti sestavená za rok 2009 včetně předloženého daňového přiznání za rok 2009 a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami za rok 2009 projednána (viz pozvánka na valnou hromadu ze dne 3.6.2010 včetně dokladu o odeslání žalobci, zápis ze zasedání řádné valné hromady žalované společnosti konané dne 28.6.2010 včetně usnesení a prezenční listiny). Pozvánkou ze dne 6.6.2011 byla svolaná řádná valná hromada žalované společnosti, která se konala dne 28.6.2011, současně s pozvánkou na valnou hromadu byla společníkům zaslána též řádná účetní závěrka včetně zprávy o vztazích mezi propojenými osobami. Žalobce se osobně valné hromady konané dne 28.6.2011 zúčastnil, na svolané valné hromadě uplatnil právo na informace (viz zápis ze zasedání řádné valné hromady žalované společnosti konané dne 28.6.2011 včetně pozvánky a dokladu o odeslání žalobci, listiny přítomných společníků, řádné účetní závěrky za rok 2010 a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami za rok 2010). Žalobce požadoval e-mailem ze dne 22.2.2012, aby mohl téhož dne nahlížet do všech dokladů žalované společnosti týkajících se roku 2011, načež jednatel žalované společnosti e-mailem ze dne 22.2.2012 sdělil žalobci, že nelze reflektovat jeho požadavek z objektivních důvodů, tedy zpracování účetní závěrky před jejím předáním spolu s doklady auditorské firmě s tím, že právo nahlížet do dokladů lze uskutečnit po zpracování a ukončení kontroly účetní závěrky za rok 2011. V rámci následující e-mailové korespondence bylo žalobci navrženo, aby se dostavil k nahlížení do dokladů týkajících se roku 2010 ve dnech 14.3.2012 a 21.3.2012. V těchto termínech se žalobce do sídla žalované společnosti nedostavil (viz e-mailová korespondence mezi žalobcem a jednatelem žalované společnosti).

K tomuto prokazovanému tvrzení žalované společnosti žalobce uvedl, že konkrétně na valnou hromadu konanou dne 18.7.2008 se nedostavil, jelikož byl pro něj termín nevyhovující vzhledem k plánované dovolené, proto se chtěl seznámit s dokumenty o hospodaření společnosti za rok 2007 alespoň následně, ke své žádosti o připravení všech podkladů a dokumentů týkající se roku 2007 obdržel od žalované společnosti s přípisem z 21.8.2008 jmenný seznam jednotlivých žalobcem uvedených položek, u kterých bylo jednatelem žalované uvedeno, zda budou žalobci poskytnuty, či nikoliv (viz přehled informací k požadavku Ing. V. [redacted] D. [redacted] ze dne 21.7.2008). Žalovanou navržené dva termíny pro nahlížení do dokumentů na den 3.9.2008 od 14:00 do 15:30 hodin a na den 10.9.2008 od 14:00 do 15:30 hodin byly pro žalobce nevyhovující, proto je nepotvrdil. Na jednání valné hromady dne 29.6.2009 byl žalobce přítomen, jelikož mu nebylo umožněno seznámit se s dokumenty, na základě kterých byla účetní závěrka sestavena, hlasoval proti jejímu schválení, stejně tak i proti navazujícímu rozhodnutí o rozdělení hospodářského výsledku. Přesto byla účetní závěrka s ohledem na většinu ostatních společníků schválena. Dopisem informoval žalovanou společnost, že v posledních třech letech, tj. 2007, 2008 a 2009, mu nebylo umožněno nahlédnout do účetních dokumentů, bylo odmítnuto podat jakoukoliv odpověď ohledně hospodaření žalované, a byly mu poskytnuty pouze informace, které žalovaná společnost má povinnost zveřejňovat v obchodním rejstříku (viz dopis žalobce na č.l. 58). Na valné hromadě konané dne 30.6.2016 žalobce po jejím zahájení požádal o předložení hlavní účetní knihy předtím, než by měl hlasovat o schválení účetní závěrky za rok 2015. Poté, co jeho žádosti nebylo vyhověno, jednání valné hromady opustil (viz zápis ze zasedání řádné valné hromady konané dne 30.6.2016). Žalobce požadoval vždy podklady pro vypracování účetní závěrky, nikoliv pouze účetní závěrku včetně zprávy o vztazích mezi propojenými osobami jako takové, aby mohl ověřit podklady k jejímu zpracování (viz účastnická výpověď žalobce).

Dále žalovaná společnost doplnila svá skutková tvrzení, ze kterých dle jejího názoru je patrné, že žalobce výkonem práva na informace vytváří tlak na žalovanou společnost, resp. její jednatele a ostatní společníky směřující k poskytnutí finančních plnění ve prospěch žalobce mimo plnění, na které vyplývá nárok z majetkové účasti, a to následující: Na valné hromadě konané dne 20.4.2006, 10.5.2006 a 24.5.2006 byly projednány výsledky hospodaření žalované společnosti a sesterské společnosti KV EDISON s.r.o. s komentářem přednášeným žalobcem. Z daného plyne, že již za rok 2005 se žalovaná společnost dostala při podnikání do situace, kdy vykázala ztrátu ze své činnosti, a proto současně hlasy všech společníků přijala rozhodnutí: Realizovat nasmmlouvané akce za účelem snížení úvěru u banky; následně do roku 2006 omezit (utlumit) elektromontážní činnost s tím, že činnost žalované společnosti bude zaměřena na pronájem nebytových prostor a bude připravována k prodeji vážnému zájemci; o opatření proti nepřiměřenému a nerovnoměrnému nadužívání režijních nákladů společníků v obou společnostech. Již v roce 2006 došlo k dohodě všech společníků o tom, že tito prodají žalované společnosti své podíly na sesterské společnosti KV EDISON s.r.o., aby podíl společnosti činil 20%. (viz zápis valné hromady konané ve dnech 20.4.2006, 10.5.2006 a 24.5.2006, termínový návrh řešení koupě obchodních podílů a získání 100% podílu na společnosti KV EDISON s.r.o. žalovanou společností). V období roku 2007, kdy žalobce ukončil pracovní poměr u žalované společnosti, následně přestal vykonávat funkci [REDAKCE] společnosti, byla mezi ním a žalovanou společností uzavřena dohoda o provedení práce ze dne 1.3.2007, jejímž předmětem byla zprostředkovatelská činnost pro zajištění nájemníků do volných nebytových prostor s dohodnutou odměnou ve výši 20.000,- Kč měsíčně (viz dohoda o provedení práce ze dne 1.3.2007). Dne 24.8.2007 uzavřeli všichni společníci žalované společnosti smlouvy o převodu podílů, na základě kterých převedli své podíly na společnosti KV EDISON s.r.o. na žalovanou společnost, a to za cenu dle znaleckého posudku (viz smlouva o převodu obchodního podílu uzavřená mezi žalobcem a žalovanou společností dne 24.8.2007). Valná hromada konaná dne 12.5.2007 odvolala žalobce z funkce [REDAKCE], a to na základě jeho porušování povinností při výkonu funkce (viz zápis z valné hromady konané dne 12.5.2007). Jestliže žalobce tvrdí, že konáním jednatelů žalované společnosti se snižuje cash-flow žalované společnosti, k tomu žalovaná společnost uvádí, že úhrada kupních cen za podíly na společnosti KV EON s.r.o. zatížila žalovanou společnost částkou 3, 2 mil. Kč (viz smlouvy o převodu obchodních podílů ze dne 24.8.2007). Na valné hromadě konané dne 18.7.2008 bylo rozhodnuto o tom, že zisk ve výši 407.000,- Kč bude ponechán ve společnosti s cílem kumulovat zdroje na vyplacení ceny za podíly ve společnosti KV EDISON s.r.o. Znalecký posudek k ocenění hodnoty podniku žalované společnosti a ke stanovení hodnoty podílu v míře 20% na žalované společnosti znalec hodnotu podílu žalobce na žalované společnosti určil částkou 2,640 mil. Kč (viz znalecký posudek č. 1451/01/10 ze dne 30.9.2009). V následujícím období roku 2010 až 2017 jsou řešeny finanční platby za prodej podílu ve společnosti KV EDISON s.r.o., žalobci je vyplacen jeho podíl na zisku v jednotlivých obdobích a žalobcem jsou předkládány faktury za zprostředkovatelskou činnost. Žalovaná společnost v únoru 2016 odmítla žalobci uhradit jím vyúčtovanou částku a odmítla vznášené požadavky na další finanční vypořádání (viz faktura č. 1301 ze dne 27.5.2013, č. 1502 ze dne 10.7.2015, č. 16001 ze dne 3.2.2016, e-mail žalobce ze dne 12.5.2016, e-mailová korespondence).

Žalobce, stejně tak i ostatní společníci žalované společnosti mají zájem na prodeji svých obchodních podílů. Od roku 2006, resp. od roku 2007, probíhají jednání. Žalobce od roku 2008 každoročně požadoval od společnosti informace, pokud mu nebyly poskytnuty, hlasoval proti schválení účetních závěrek, případně i rozdělení hospodářského zisku. Žalobce potřebuje nahlédnout do účetních podkladů tak, aby měl přehled o činnosti žalované

společnosti, jelikož to je určující pro stanovení hodnoty podílu. Zajímá jej, proč je montážní činnost ztrátovou. Žalobce nemá zájem zjištěné informace zneužít ve prospěch konkurující společnosti, ve které je nyní zaměstnán. Není pravdivé tvrzení, že by výkonem práva na informace žalobce vytvářel tlak na žalovanou společnost, aby se domohl jakéhokoli finančního plnění ve svůj prospěch. Fakturace za zprostředkovatelskou činnost a uzavření dohody o zprostředkovatelské činnosti se uskutečnila na popud jednatele žalované společnosti, když při odchodu žalobce ze společnosti byla uzavřena dohoda, že bude dostávat svůj podíl z nájmu nebytových prostor (viz účastnická výpověď žalobce, e-mailová korespondence, přehled tržeb z nájmu.)

Žalovaná společnost, pokud rozporovala tvrzení žalobce, že požadoval vždy pouze a jen podíl na zisku, předložila e-mail žalobce ze dne 11.4.2007, kde uvedl své finanční a věcné požadavky, které žádal splnit. Pokud žalobce uvedl, že neviděl žádnou pracovní smlouvu, žádnou dohodu o provedení práce, žádnou smlouvu o nájmu, žalovaná společnost předložila prohlášení [REDAKCE] žalované společnosti H [REDAKCE] P [REDAKCE] ze dne 8.11.2017, ve kterém se potvrzuje, že žalovaná společnost připravila žalobci všechny jím vyžádané dokumenty v rozsahu a struktuře dle e-mailu žalobce ze dne 26.9.2016, mezi nimiž byly všechny pracovní smlouvy, dohody o provedení práce a nájemní smlouvy. Ke svému tvrzení, že společníci při jednání valné hromady získávali informace dávající úplný přehled o ekonomické finanční situaci žalované společnosti v daném čase, předložila rozvahu, výkaz zisků a ztrát a výběr ekonomických ukazatelů za rok 2011.

Dle ustanovení § 155 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, společník má právo na valné hromadě i mimo ni požadovat od jednatelů informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti, kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech a další práva na informace určená společenskou smlouvou; to platí obdobně pro společnickova zástupce, bude-li zavázán alespoň ke stejné mlčenlivosti jako společník a společnosti tuto skutečnost doloží.

V daném případě nárok žalobce, kdy se domáhal svým žalobním návrhem postupem dle citovaného ustanovení § 155 ZOK, aby žalovaná společnost splnila svou informační povinnost vůči němu a předložila mu k nahlédnutí a pořízení si kopií vlastní technikou požadovaných dokumentů, byl ve svém základu důvodný. Oprávnění společníka společnosti s ručením omezeným požadovat informace o záležitostech společnosti představuje jedno ze základních práv spojených s jeho účastí ve společnosti. Jedná se o jedno z jeho klíčových oprávnění, prostřednictvím něhož se může podílet na řízení společnosti, kontrole jejího hospodaření. ZOK původní úpravu obsaženou v obchodním zákoníku (§ 122) významně modifikoval, právo společníka vykonávat osobní kontrolu hospodaření společnosti zůstalo zachováno, nově má společník společnosti s ručením omezeným právo požadovat od jednatelů informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti, kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech a další práva na informace určená společenskou smlouvou nejen na valné hromadě, ale i mimo ni. Právo společníka tak není nadále omezeno jenom na valnou hromadu, ale může se informací od jednatelů domáhat v zásadě kdykoliv. U společnosti s ručením omezeným je právo obdržet informace o stavu společnosti odrazem osobních rysů v konstrukci společnosti. Přístup k informacím je tak koncipován jako neformální a bezprostřední. Všem společníkům společnosti s ručením omezeným náleží bez ohledu na velikost jejich obchodních podílů v rovné míře právo na informace o činnosti společnosti a právo nahlížet do všech dokladů společnosti. Společníci tak mohou a mají možnost seznamovat se s originály dokladů a jsou též oprávněni prověřovat správnost údajů

v těchto dokladech. Podrobnosti výkonu takového oprávnění může obsahovat společenská smlouva, v případě žalované společnosti společenská smlouva žádné ustanovení v tomto směru neobsahuje. S ohledem na odchylnou novou úpravu práva společníků společnosti s ručením omezeným na informace dle ZOK není dosavadní judikatura vycházející z obchodního zákoníku plně využitelná. Byť se žalobcem uplatněný nárok týká práva na informace k dokladům žalované společnosti za období let 2007 až 2010, není na místě aplikovat v té době platnou právní úpravu stanovenou ustanovením § 122 obchodního zákoníku. Vzhledem k tomu, že žalobní návrh byl podán za účinnosti nové právní úpravy stanovené ZOK, je nutno aplikovat k nároku žalobce kogentní ustanovení § 155 ZOK, které nahradilo původní ustanovení § 122 obchodního zákoníku. K tomu, aby se tato nová právní úprava aplikovala na společnost vzniklé před 1.1.2014, není třeba, aby žalovaná společnost se podřídila právní úpravě ZOK, jelikož ta s ohledem na ustanovení § 777 odst. 4 ZOK se použije ze zákona automaticky. Žalobce svůj žalobní návrh uplatnil v prekluzivní lhůtě stanovené ustanovením § 156 odst. 2 ZOK, jestliže žalobní návrh byl soudu doručen dne 3.3.2017 a žalovaná společnost emailem ze dne 14.2.2017 jednoznačně odmítla žalobci požadované doklady předložit. Lhůta jednoho měsíce ode dne oznámení o odmítnutí poskytnutí informací tak byla zachována. K námitce promlčení nároku žalobce vznesené žalovanou společností soud má za to, že tato námitka není důvodnou. Dle ustanovení § 100 občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013, resp. dle ustanovení § 611 NOZ, se promlčují všechna práva majetková s výjimkou případů stanovených zákonem a dále jiná práva, pokud u nich zákon promlčitelnost stanoví. Mezi majetková práva, která jsou nejobvyklejším předmětem promlčení, patří jak absolutní majetková práva, tak majetková práva relativní, jiná než majetková práva se promlčují, pokud to stanoví zákon. Předmětem majetkových práv jsou majetkové hodnoty nebo plnění, která jsou svou povahou majetková. Dle názoru soudu právo společníka na informace není právem majetkové povahy, a tedy se nepromlčuje. Dále k námitce žalované společnosti soud zkoumal, zda-li je dána pasivní věcná legitimace žalované společnosti v tomto sporu. Byť ustanovení § 156 odst. 1 ZOK stanoví taxativní případy, za jejichž splnění mohou jednatelé poskytnutí informací dle § 155 zcela nebo zčásti odmítnout, již následný odstavec 2 § 156 ZOK stanoví, že v případě sporu rozhodne soud na návrh společníka o tom, zda je společnost povinna informaci poskytnout. Povinnost poskytnout informaci je tak stanovena společnosti, nikoliv jejím jednatelům, kteří jsou pouze povinni takovou povinnost realizovat. Věcná pasivní legitimace žalované společnosti v daném sporu tak byla dána. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobci k jeho žádosti byly žalovanou společností zpřístupněny dokumenty týkající se let 2011 až 2015, požadované dokumenty za období let 2007, 2008, 2009, 2010, 2016 mu ke dni podání žalobního návrhu zpřístupněny nebyly. Soud k návrhu žalobce jako [REDAKCE] žalované společnosti na uložení povinnosti společnosti poskytnout mu požadované informace jako předběžnou otázku řešil, zda žalované společnosti taková povinnost vznikla, to znamená, zda-li zde nejsou dány důvody stanovené ustanovením § 156 odst. 1 písm. a) a b) ZOK, pro které by jednatelé žalované společnosti mohli poskytnutí požadovaných informací odmítnout. V řízení bylo prokázáno (v podstatě mezi účastníky nebylo sporu o tom), že požadované žalobcem informace nejsou utajovanými informacemi, ani že by se jednalo o informace veřejně dostupné. Nebylo prokázáno, že by požadované informace představovaly obchodní tajemství, které by mohlo být zneužito žalobcem v rámci nekalé soutěže. Důvodem pro odmítnutí poskytnutí informací může být dále skutečnost, že žádost je zjevně šikanózním výkonem práva či jeho zneužitím, je v rozporu s pravidly, které pro realizaci práva na informace vymezila společenská smlouva nebo interní předpis společnosti. Zneužitím práva na informace je rovněž takový výkon práva, jenž nevede k naplnění účelu práva na informace. Šikanujícím způsobem vykonávající výkon práva na informace by se rozumělo takovým

způsobem, který by společnost omezoval v činnosti nebo jí způsoboval nepřiměřené náklady. V rámci důkazního řízení nebylo prokázáno (žalovaná společnost ani takovouto skutečnost netvrdila a neprokazovala), že by doposud žalobcem prováděná kontrola předložených dokladů společnost omezovala či jí způsobovala nepřiměřené náklady. Jednatelé žalované společnosti žalobci odmítli další přístup k jím požadovaným informacím zejména z toho důvodu, že se jím zdál doposud poskytnutý časový prostor žalobci dostatečný, žalobce jej nevyužil efektivně, nadto žádný výstup z jím učiněných zjištění žalované společnosti neposkytl. Tento subjektivní názor jednatelů žalované společnosti neobstojí vedle zákonem stanoveného práva žalobce na poskytnutí informací, které mu byly jednatelem žalované společnosti odmítnuty. Žalovanou společností prokazované skutečnosti ohledně chování žalobce na předcházejících valných hromadách, a že žalobní návrh byl žalobcem podán jako donucující prostředek, pokud mu nebylo žalovanou společností poskytnuto požadované finanční plnění, nemohl soud zohlednit jako skutečnosti svědčící o tom, že žalobce vykonává své právo na zpřístupnění dokladů šikanujícím způsobem. Stejně tak nebylo v rámci řízení prokázáno, že by výkon práva žalobce na poskytnutí informace byl zneužitím tohoto práva, neboť výkon práva by nevedl k naplnění účelu práva na informace. Žalobce řádně vysvětlil k požadavku soudu účel, pro který chce své právo na informace realizovat. Jedná se o prověření správnosti údajů v požadovaných dokladech v rámci snahy o získání informací k vyřešení dlouhodobé snahy o prodej obchodních podílů v žalované společnosti. Proto soud shledal nárok žalobce v jeho základu za oprávněný. S ohledem však na vyjádření samého žalobce v jeho podání doručeném soudu dne 18.10.2017, že za běžných okolností při uvedeném tempu by prohlídka zbývajících dokumentů za roky 2007 až 2010 mohla trvat pouze další čtyři dny (když doposud v rámci jednoho dne došlo k tříhodinovému nahlížení), což by jistě žalovanou společnost nijak nadměrně nezatížilo v provozní činnosti, kdy soud předpokládá, že žalobce nemůže mít konkrétní přehled o rozsahu požadovaných jím dokumentů k nahlédnutí, stanovil jako jevící se přiměřenou dobu k nahlédnutí a pořízení si kopií vlastní technikou ve výroku II. tohoto rozsudku stanovených dokumentů, a to v rozsahu 20 hodin. Ve vztahu k částečnému zpětvzetí žalobního návrhu bylo soudem postupováno dle § 96 odst. 2 o.s.ř., ačkoliv žalovaná společnost ve svém podání doručeném soudu dne 15.11.2017 vyslovila s částečným zpětvzetím svůj nesouhlas. Soud se zabýval tím, zda nesouhlas žalované společnosti je podložen vážnými důvody, které mohou být dány především tím, má-li žalovaný právní nebo jiný, např. morální, procesně ekonomický zájem na tom, aby o návrhu bylo meritorně rozhodnuto i přes nedostatek vůle žalobce. Předpokladem úspěšného uplatnění těchto vážných důvodů je, že nedošlo k platnému mimosoudnímu vyřešení věci. Mezi účastníky bylo nesporné, že v mezidobí od podání žalobního návrhu žalovaná společnost žalobci na konkrétní nárok zpřístupnění informací týkající se roku 2016 plnila. Ze strany žalované společnosti byly po podání žaloby, kdy žalobu lze považovat za kvalifikovanou výzvu k plnění, zpřístupněny žalobci některé v žalobě původně uvedené dokumenty za rok 2016 (jedná se o dokumenty specifikované v bodě I. tohoto rozsudku), které byly žalobci žalovanou společností předloženy před konáním valné hromady dne 30.6.2017. Žalobce tak považuje tento svůj nárok na zpřístupnění uvedených dokumentů za rok 2016 za uspokojený a za této situace nelze i v tomto rozsahu řešit právní základ nároku žalobce a jeho důvodnost, neboť paradoxně, pokud by soud měl za to, že argumentace žalované společnosti je správná, bylo by namíste zamítnout žalobu, na které již žalobce netrvá, neboť v mezidobí jeho nárok byl mimosoudně uspokojen. Proto soud dospěl k závěru, že vážné důvody k nesouhlasu s částečným zpětvzetím žaloby nejsou dány a v rozsahu částečného zpětvzetí žalobního návrhu řízení zastavil, tak jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Pokud se žalobce domáhal alternativně, aby mu byly předloženy požadované dokumenty zkopírované v digitální podobě s tím, že bude přiloženo prohlášení jednatelů společnosti, že se jedná o kompletní

účetnictví žalované společnosti za uvedené roky, nelze takovému návrhu vyhovět, neboť jednatele společnosti nebyli účastníky řízení a žalované společnosti nelze stanovit povinnost, aby předložila požadované prohlášení učiněné jednatelem společnosti. Jde-li o eventuální nebo alternativní žalobní návrh, vychází praxe soudů z toho, že i když občanský soudní řád o těchto návrzích nic neuvádí, nic nebrání tomu, aby se staly podkladem soudního rozhodnutí; soud musí o těchto návrzích rozhodnout (srov. k tomu např. Sborník III. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1974, str. 113, 190 a 191). Proto ve zbývajícím rozsahu žalobní návrh byl zamítnout, kdy rovněž nebylo možné žalované společnosti uložit povinnost uvedené dokumenty předat žalobci zkopírované v digitální podobě, neboť žalovaná společnost uvedené dokumenty v elektronické podobě nemá evidovány, náklady na pořízení kopií poskytnutých dokladů nese zásadně společník. Je tedy výlučně na rozhodnutí žalobce, zda se spokojí s vizuálním nahlédnutím do dokladů společnosti či k nahlédnutí použije některých z technických prostředků sloužících k pořízení kopie listiny. V takovém případě je však na něm, aby si vhodný technický prostředek opatřil a nesl náklady na jeho provoz on sám. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. až III. tohoto rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. Žalobce byl se svým návrhem částečně úspěšný, nebylo vyhověno jeho návrhu na požadovaný rozsah nahlížení, jím požadovaný alternativní petit nebyl oprávněný z výše uvedených důvodů, řízení bylo částečně zastaveno pro chování žalované společnosti, která v uvedeném rozsahu požadovaný nárok žalobce uspokojila po podání žaloby. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem soud v otázce náhrady nákladů řízení dospěl k závěru, že je namístě rozhodnout o tom, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

Krajský soud v Plzni
dne 20.11.2017

Za správnost vyhotovení:
Jolana Vlasáková

Mgr. Jaroslava Kočandrlová, v. r.
samosoudkyně

Vypravila:
Veronika Němcová